

KALDSBOG FOR BLOUSTRØD SOGN

Omkring året 1850 anlagdes en såkaldt "Kaldsbog" for daværende menighedsråd, hvori man blandt andet førte indholdet af modtagne cirkulærer og skrivelser fra højere myndigheder, navne på menighedsrådsmedlemmer beslutninger i menighedsrådet og meget andet. Kaldsbogen blev ført indtil året 1931. Indtil omkring 1880 anvendtes gotiske skrifttegn.

Pastor Arne Kongsgaard, som var sognepræst i Bloustrød fra 1964 til 1989, har på grundlag af protokoller m.v. videreført indførelserne i kaldsbogen, dækkende tidsrummet fra 1932 til 1988 (suppleret med mange personlige kommentarer til flere af de foretagne beslutninger m.m.).

Pastor Kongsgaard skriver:

Dette er en fortsættelse af "Den gamle Kaldsbog" – nu bedst karakteriseret som en sognets "Libra Daticus".

Det har været en besværlig opgave, blandt andet fordi menighedsrådsmøderne er meget få pr. år, og meget lidt er noteret i mødeprotokol og tillige ret unøjagtigt. Der forsøges en nogenlunde kronologisk gengivelse. Det interessante skulle blandt andet være, at man kan se, hvornår de forskellige ting er kommet på tale, men tidspunktet for selve udførelsen vil ofte synes temmelig uklar. Her mangler til eksempel daterede bilag fra håndværkere m.v.

Herefter går forsøget i gang:

1932 – 1934

Tilsyneladende "tomme år"

1935

Angående tårnet: Et gennemgående anker skal anbringes til værn mod fortsat revnedannelse. Men hvem, der så endelig lavede dette arbejde, ses ikke anført.

1936

"tomt år"

1937

Der omtales en ny stol til præsten. Ved forespørgsel hos flere ældre i sognet synes det ikke husket, hvor den stod. I dag er der ingen "præstestol".

1938

Omkring dette tidspunkt ser det ud til, at man går i gang med at "omsætte", hvad der kaldes "ringmuren", i hvert fald foreløbig mod øst og syd. Varigheden anslås til 2 år.

1939

Man har haft problemer med stærkt sollys ind i kirkerummet. Der ønskes i hvert fald to fag gardiner, sikkert ved vinduerne i koret og ved prædikestolen.

Son noget helt nyt på kirkegården vedtages at anvende nummerplader på små pæle ved gravstederne.

1940

Med hensyn til omsætning (som tidligere er der tale om en forhøjelse af kirkemuren) af kirkemuren er man nået til norddiget.

Der ønskes bemærkelsesværdigt 2 bænke på kirkegården.

1941

Det fremgår af protokol m.v., at murværket i kirken trænger til hvidtning.

N. B. Den eksisterende kakkelovn foran til venstre for korbuen har sikkert forstærket behovet.

1942

Vestdiget står nu for tur. Den gamle beplantning på den lavere mur fjernes.

1943

Døbefonten reparerer, men det er uklart, hvad reparationen egentlig omfattede.

Der nævnes "den gamle degnestol", hvis placering må have været den korte bænk neden for prædikestolen, sikkert med låge og pult. En fritstående stol kan det dårlig have været.

1944

Kirkeklokkernes ophængning drøftes, og uvist hvornår præcist ender sagen med, at de to klokker anbringes et stokværk højere oppe i flugt med glug-åbningerne. Tillige ændres ophængning fra vuggebom til ligebom.

NB. Vuggebom bevirker modgående bevægelse mellem klokkering og knebel, og derfor blandt andet en smældende klang. Ligeboom bevirker, at kneblen "indhenter" klokkeringen i yderstilling og derved opnås en langt smukkere klang. (Bim – Bam – effekten).

1945

Der opsættes en nummertavle til dåbs- og nadvernumre.

1946

Intet

1947

Det fremgår ret ofte i årenes løb, at der er problemer med hovedindgangens piller og låger, det vil sige den gamle indgang med murstens-piller.

1948

I nordvestlige hjørne af Ny kirkegård installeres en låge, udelukkende til glæde for graveren, jf. beboelsen.

Det ses, at man er ved at være træt af kakkelovnen, som blandt andet bevirker, at kalkning af kirken oftere må finde sted. Men igen er det vanskeligt at se den nøje forbindelse mellem vedtagelse og udførelse.

I protokollen bruges i forbindelse med Ny kirkegård udtrykket "de fremmede grave". Hermed kan der formentlig tænkes på den store tyske fællesgrav i det nordvestlige hjørne (cirka 30) fra 1945, men vel også de 4 russiske soldatergrave på den gamle kirkegård.

1949

Nu dukker spørgsmålet om flytning af klokkerne op igen efter 5 års forløb, jf. år 1944, men intet om den endelige udførelse, jf. dog år 1950.

Der finder en nøjagtig kortlægning af kirkegård og gravsteder sted.

Krucifiks i kapel omtales og er muligvis ophængt, men senere fjernet igen, formentlig efter opførelse af nyt kapel. Det findes ikke mere noget steds.

1950

Det bestemmes nu, i forbindelse med provstesyn, at elektrisk varme i kirken skal etableres inden næste provstesyn, det vil sige 3 år.

Kuglelejer til klokkerne vedtages, formentlig i forbindelse med endelig udførelse af den ny ophængning.

Firmaet Fritz Hansen skænker 4 stole til anvendelse ved vielser og tegnet af Kaare Klint, taget i brug 3. december 1950.

Så vidt det kan ses, vedtages for første gang kirkebil til "aldrende og svage kirkegængere".

Det vedtages på opfordring af et medlem, at der afholdes menighedsrådsmøde i løbet af vinteren. Ikke desto mindre ses næste møde først at være afholdt næste år den 20. december 1951.

I øvrigt er præsten næsten som en selvfølge menighedsrådsformand, på dette tidspunkt Harald Søby, ansat som sognepræst i 1948.

Efter fredningssyn på kirken og omgivelser i 1950, hvor forholdene findes "særdeles smukke og tilfredsstillende", foreligger her i 1951 pr. 26. april en kendelse, der i korthed lyder på, at "på præstegårdsjord syd for kirken mellem offentlig vej og Pilekæret (i folkemunde "Præstehullet") er bebyggelse ikke tilladt under nogen form.

1953

Forslag fremme om et helt nyt indgangsparti ved hovedindgangen.

14. søndag efter Trinitatis (6. september) tages ny messehagel i brug ("florentinsk brokade og farvet hos Meyer (??) i violet-lilla"). Korsmønstret er tegnet af H P Skovgaard, København, og alle "snorene" er påsyede i hånden (pris kr. 1030).

NB. Man har åbenbart set stort på, at Trinitatis-farven er grøn, mens den violette farve hører hjemme i advents- og fastetiden.

Efter fredsvalg til menighedsråd vælges præsten igen til formand uden skriftlig afstemning, hvorimod næstformandens valg sker skriftligt.

Så vidt det kan ses, afsættes for første gang et beløb (500 kroner) til "kirkelige formål". Blandt andet nævnes en kirkeuge og senere på året menighedsrådsarrangeres møde i Skovhuset med emnet "Den danske Salmebog".

NB. "Skovhuset" er opført som interessent-selskab bestående af Nedensogns beboere og beregnet til folkelige møder, gymnastik, familiefester m.v. Høstfesten dér var i mange år en fast tradition og velbesøgt til op i 80'erne. Efter kommunalreformen i 1970 blev Skovhuset overtaget af Hørsholm kommune og fremdeles til udlejning og til dels restauration.

Man er begyndt med juleuddelingen, i begyndelsen (uvist hvornår præcist) forbavsende beskedent. Således i 1953 kroner 74.59 fra julekoncert, kroner 20 fra LIF (et særligt arrangement i idrætsforeningen, hvor dette formidable overskud gik til juleuddeling) og desuden kroner 47,33 fra kirkebøssen i årets løb.

I 1953 opstår for første gang til drøftelse spørgsmålet om udvidet gejstlig betjening (hjælpepræst) begrundet i sognets vækst og sognepræstens ønske om personlig tilknytning til og betjening af hele garnisonen (Sjælsmark, Sandholm og Høvelte). Andragende herom fremsendes til såvel kirke- som forsvarsministerium. Hjælpepræst blev senere bevilget og etableret, men uklart hvornår og tjenestens omfang.

1954

Menighedsråd og præst afholder i fællesskab i januar et offentligt møde i Skovhuset med emnet: "Indførelse af den nye salmebog". Stemningen var klart til fordel for og anbefaling af ny salmebog (autoriseret som "Folkekirkens salmebog 19..."). Mødet er bemærkelsesværdigt refereret i menighedsrådsprotokollen. Her ses blandt andet, at "Ordrup kristelige sangkor" har medvirket. Ved efterfølgende menighedsrådsmøde senere i januar vedtages indførelse endeligt.

NB. Møderne er man nu begyndt at afholde på Kommunekontoret. Anskaffelsen af salmebogen er i øvrigt kommunens økonomiske ansvar som kirkeejер. Der anskaffes 20 store og 30 almindelige salmebøger (pris kroner 11 henholdsvis kroner 6.50). Særligt smukt indbundne eksemplarer anskaffes til alterbord, organist og kirkesanger.

For første gang anskaffes "Kirkelove" til alle menighedsrådsmedlemmer.

Det ser ud til, at døbefonten har haft sin plads i koret, for nu bestemmes det, at den for fremtiden skal stå øverst i venstre-siden, og at dette sker i forbindelse med fjernelse af kakkelovn og installering af el-varme (v/Leif Rasmussen).

1955

Man har på dette tidspunkt af uanført årsag drøftet muligheden af at fjerne en bænk eller to for at skaffe mere plads mellem de tæt-stående bænke og tillige gøre sæderne lidt bredere. Ikke gennemført!

Menighedsrådets ønske om granitpiller ved hovedindgangen nyder fremme i stedet for kommunens forslag om røde murstenspiller.

1956

Man har ikke overdrevet antallet af menighedsrådsmøder! I det forløbne år 1955/56 har der ikke været møder mellem december 55 og december 56.

Ny gudstjenesteplan i stedet for som hidtil skiftevis klokken 10 og klokken 14. Nu hver søndag klokken 10 i begge kirker (Bloustrød og Lillerød), undtagen én gang om måneden klokken 14 af hensyn til frisøndag. Dette forudsætter ansættelse af hjælpepræsten, hvilket ikke er protokolleret, ligesom det heller ikke fremgår klart, at der er og må være tale om sognepræstens såkaldt personlige hjælpepræst.

Kapellet er stadig genstand for vedligeholdelsesproblemer.

1957

Her omtales anskaffelse af mindre kirkeklokke til Sjælsmark kaserne, kun til kirkeligt brug, skænket af Helligåndskirken, København (redegørelse ved en løjtnant Frederiksen) med den klausul, at klokken tilbageleveres, hvis kirkelig betjening af kasernen ophører. Det ser ud til, at dette udelukkende er foranstaltet af sognepræsten, og det ses ikke, at klokken er leveret tilbage ved hans afgang fra Bloustrød sogn.

Der er valg dette år, og ved det efterfølgende konstituerende møde vælges for første gang ikke præsten som formand, men lægmanden købmand Sahl. Man deler rådet op i 3 udvalg: Præstegårdsudvalget, budgetudvalget og juleuddelingsudvalget.

Velsagtens det følgende år op til jul går man, formentlig blandt andet på købmand Sahls forslag, over til "julekurve", som endnu i julen 1964 anvendes.

1958

"Fast" hjælpepræst bringes frem til debat, formentlig igen på sognepræstens foranledning og til trods for sognenes størrelse, der ikke berettiger til 2 faste præster endnu. Det begrundes sikkert med, at garnisonen efter sognepræstens opfattelse "kræver sin mand", og ret ejendommeligt i betragtning af sognepræstens (pastor Søbys) videre udvikling i de følgende år angående militær og kongehus! De 2 menighedsråd fremsender imidlertid ansøgning herom.

Et nyt initiativ ser ud til at blive en realitet foranlediget af menighedsrådet, nemlig en koncert i marts måned, idet "Akademisk kor og orkesterforening" har tilbudt sig. Julekoncerten omfatter fortrinsvis lokale kræfter, hvor skolekoret hidtil har været eneste aktivitet på det musikalske felt.

NB. Men igen kan det ikke klart ses, om denne koncert overhovedet blev til noget!

Graveren ansøger om maskinlappesaks til kirkegårdens hække, hvilket ser ud til at være første skridt til mere avanceret maskinhjælp.

Møde igen i de 2 menighedsråd om "fast hjælpepræst" – et initiativ, der i nogen grad går uden om sognepræsten og i øvrigt særlig støttet af Lillerød menighedsråd.

NB. 3 medlemmer fra hvert menighedsråd danner en deputation til Kirkeministeriet (Bodil Kock). I initiativet anes en voksende modsætningsforhold til sognepræsten – navnlig fra Lillerøds side.

Man diskuterer mere og mere detaljer angående beløb til modtagere af hjælp ved juleuddelingen til trods for yderst beskedne beløb at gøre godt med.

1959

27. april fællesmøde med redegørelse af møderesultatet med ministeren. Da de 2 sogne i sig selv ikke danner grundlag for 2 faste præster, løser Bodil Kock problemet ved at dele embedsområdet for den faste hjælpepræst (kaldskapellan) ligeligt mellem sogn og garnison. En del utilfredshed hermed, hvorfor ny deputation sendes af sted, denne gang til biskoppen.

Et andet emne for fællesmødet: Centralvarme i præstegården.

Tredje emne: Tårnuret, hvis defekte tilstand påstås at være til fare for graveren, men ikke nærmere beskrevet.

NB. Det kan undre, at de 2 råd diskuterer dette problem så indgående, også økonomisk blandt andet med forslag om kollekt i kirken til formålet, hvilket dog afvises. Kommunen står som kirkeejer og dermed økonomisk ansvarlig for al vedligeholdelse!

7. maj fællesmøde på Lillerød skole angående præste-spørgsmålet, og hvor der redegøres for mødet med biskoppen. Regulativ for præsternes tjeneste skal udarbejdes af nedsat udvalg. Resultatet forelægges begge menighedsråd, og garnisonskommandanten skal inddrages. Men i øvrigt er stillingen som kaldskapellan godkendt oprettet fra den dag, den besættes.

I august et foreløbigt indstillingsmøde efter forudgående møde med biskoppen. Endelig indstilling udsættes, indtil møde med garnisonskommandanten har fundet sted. Tilsyneladende havde menighedsrådet udarbejdet et regulativ, men ikke taget tilstrækkelig hensyn til dobbeltheden i stillingen. I hvert fald afvises regulativet af kirkeministeriet, der overdrager biskoppen at foretage den endelige udformning, der naturligvis måtte fremgå af stillingsopslaget.

Det er forståeligt, at især Lillerød menighedsråd ser interessen for en præst mere i, at denne primært er sognets præst og vurderer et aktuelt emne til stillingen herudfra. Dette fremgår da også tydeligt af det endelige indstillingsmøde den 25. august 1959.

Oberst Hensch forelægger garnisonens kandidater (Baumann og Jensmark, begge med en vis militær erfaring), og menighedsrådene indstiller Kühle, Bernsted og Jensmark. Mødets 1. del overværet af provsten (Dickmeiss). Den endelige afstemning gav følgende resultat (oberst Hensch har forladt mødet, da han selvsagt ikke har direkte stemmeret): 14 stemmer til Kühle som nummer 1 og 9 stemmer til Jensmark som nummer 2.

Organist og kirkesanger får 25 % (!) lønforhøjelse, men en tilsvarende lønforhøjelse for graveren afvises under henvisning til, at kirken nu har elektrisk opvarmning.

26. oktober nyt fællesmøde, da man efter indstillingsmødet, hvorefter kirkeministeriet havde udnævnt nummer 2, Jensmark, havde opsøgt ministeriet med anke over denne udnævnelse, som gik imod menighedsrådenes ønske – uden resultat. Ministeriet fastholdt sin udnævnelse af pastor Hans Jensmark.

Mærkeligt nok ikke noteret noget videre om selve indsættelsen i kirkerne, men de har fundet sted formentlig sidst i november (1. søndag i advent ?)

NB. Kaffe i "De gamles hjem" Solvænget efter indsættelsen.

Det fremgår af mødereferat, at man har påbegyndt musik fra tårnet juleaften, og at der i en periode har været en indsamlingsbøsse ved juletræet, men ikke i hvor lang en periode.

Tunghøreanlæg i kirken vedtages og installeres af kommunen i 1960.

1960

Endelige tegninger til nyt kapel (Georg Jensen) foreligger og vedtages. Opføres senere på året 1961, men det fremgår, at der har eksisteret en beboer-klage over kapellets placering, dog ikke nærmere præciseret.

Elektrisk komfur og centralvarme med oliefyr installeres i præstegården, og en isolering af uklart omfang foretages. Ny hoveddør (dobbeltdør) indsættes, og nye gulve lægges i havestuen.

Bispevalg dette år: Leer Andersen

1961

Lærer Andersen opsigter sin stilling som kirkesanger og kirkebogfører efter 35 år, og man får et par år med temmelig uafklarede forhold med stillingen. Lærer Maigård får stillingen en kort tid, men fraflytter sognet allerede samme efterår, som han fik stillingen i sommeren 1961. På et tidspunkt fører skoleinspektør Kongshøj Christensen kirkens kontrabøjer, mens selve kirkesangerstillingen besættes, efter opslag, af Vilhelm Hesselkjær, dog efter et intermezzo med Ole Holm, tidligere ansøger, en kort periode, men afskediget på grund af manglende mødestabilitet.

Der er valg dette år med 3 kandidatlistor, socialdemokratiet, venstre og konservative. Der blev afgivet 695 stemmer, dels på Bloustrød skole, dels i Skovhuset ud af 1349 stemmeberettigede.

Nu er der stemning for graverens lønforhøjelse på 25 % begrundet blandt andet med opførelsen af det ny kapel!

Der er fortsat yderst beskedne beløb til juleuddelingen. I 1961 anføres tallet til kroner 339,27!

1962

Det ser i et par tilfælde ud til, at anskaffelser til præsteboligen foregår ved, at præsten personligt køber det ønskede, for eksempel et stort køleskab, hvorefter menighedsrådet indvilger i at købe af præsten!

1963

I mødereferater m.v. mærkes kun som krusninger de vanskeligheder og problemer, som i disse år (60'erne) opstår omkring sognepræsten, pastor Søby. Blandt andet en tilsyneladende livlig diskussion i menighedsrådet angående præstens ønske om optagelse af kollekt i kirken til fordel for strejkende havnearbejdere i København. Der omtales en indsamlingsbøsse ved juletræet (28. november 1963), men det har sikkert kun været et engangsfænomen. Den er i hvert fald væk igen julen 1964.

1964

I dette års første måneder kommer for første gang spørgsmålet om en kordegn op, men det udskydes foreløbig. Begrundelsen herfor er uklar, men måske fordi provsten (Dickmeiss) kun vil gå med til deltidsansættelse.

Et antal spørgsmål, sikkert foranlediget af "præstesagen", dukker op, nemlig pastoratsdeling og formentlig med Lillerød som ivrigst fortaler. Men det kommer ikke længere end til provsten.

Andre begivenheder angående og omkring sognepræsten, pastor Søby, overskygger problemet med pastoratsdeling og ender i juni måned med afskedigelse. Igen må man gå til pressen og andre kilder for at forstå "den egentlige kerne" i præstesagen.

I september kan der så sammen med biskoppen holdes fælles menighedsrådsmøde med henblik på en gennemgang af 12 indkomne ansøgere til det ledige embede. Man vedtager at høre 4 præster. Pudsigt nok vedtages på samme møde, at formanden sætter reparation af præstegården i værk – dog minus tapetsering.

I oktober kan man så foretage præsteindstilling, som bliver enstemmig (skriftligt), det vil sige 17 stemmer for nummer 1. Man skal imidlertid helt frem til 4. søndag i advent 1964, før indsættelsen finder sted i de 2 kirker.

Ved forudgående møde om juleuddelingen enes man nu om julehilsen i form af dekoration eller i særlige tilfælde pengebeløb. Stadig er beløbet meget beskedent. De tidligere julekurve af købmandsvarer "kører" et par år endnu, men forsvinder helt ved købmand Sahls afgang som formand.

Selve julekoncerten har sin force i lokale kræfters medvirken. I 1964 er der skolekor med lærer Krabbe som dirigent og et instrumentalt ensemble ved blandt andre familien Spurre Petersen, Bloustrød.

1965

Forpagter Hans Christensen ønsker at fratræde, og afleveringsforretning sker den 27. februar 1965. Forpagter Petersen tiltræder stillingen i løbet af foråret. Malkekøerne afsættes, og grise, ungvæg, heste og gæs (!) kommer i stedet.

Stort 4. maj arrangement foranlediget af skole og kirke afholdes med overvældende deltagelse i anledning af 20 årsdagen for befrielsen, startende med gudstjeneste, fakkeltog til skolen, hvor festen holdes.

Menighedsrådsvalg til efteråret forberedes, og resultatet bliver én indkommet liste, hvorfor selve valget bortfalder.

I forbindelse med julen vedtages for første gang at afholde julefest for begge sognes ældre og pensionister begyndende med gudstjeneste og efterfølgende fest i Bloustrød og Lillerød skoler. 4. juledag er tidspunktet, men dette ændres ret hurtigt til efter nytåret!

NB. Det er i 1965, at flytning af tyskergrave i nordvestlige hjørne af ny kirkegård (cirka 30) i fællesgrav finder sted. De opgravede identificeres med tysk grundighed af de tyske myndigheder og flyttes til Vestre kirkegård til én stor samlet begravelse fra Sjælland i det hele taget. Nævnte flytning først efter forudgående intens diskussion angående gravfred o.s.v. og i Bloustrød anført af højesteretssagfører Ove Rasmussen. Sognepræsten redegør for dette overfor menighedsrådet, og at flytning har fundet sted med anmærkning i kirkebogen, hvor der i sin tid har fundet en vis indførelse sted, om end ufuldkommen.

NB. De fleste er døde i Høvelte af sygdom og udmattelse efter flugten fra det østlige Tyskland under sidste del af krigen og nogen tid efter.

Angående kollekten i kirken forelægges et forslag til samtlige kollekter i løbet af året. De rent kirkelige formål overlades til præstens afgørelse. Andre formål drøftes fra gang til gang.

1966

Residerende kapellan søger sin afsked, og i løbet af året besættes embedet, der stadig omfatter en ligelig deling af embedsforpligtelsen mellem pastorat og garnison. Der var 2 ansøgere, hvoraf Asger Obdrup, Tagensbo, får stillingen.

NB. Man er nu inde i en ret voldsom udvikling af sognenes – især Lillerøds – vækst. Det spores blandt andet i en tiltagende mødevirksomhed i menighedsrådene. Eksempelvis findes én mødeprotokol omfattende åremålet 1947 – 1966, altså i alt cirka 20 år. Den næste mødeprotokol omfatter kun 7 år, 1967 – 1974, og så fremdeles!

NB. Hyggeklubben for sognets ældre i Bloustrød starter i foråret 1967 på Bloustrød skole. Initiativtagerne var sognerådsformanden og præsteparret.

Det fremgår af protokol, at juletræ og derværende indsamlingsbøsse foranstalles af kommunens vejudvalg v/formand Ejnar Petersen.

Allerede i dette år begynder drøftelsen af præstegårdens fremtid, da nedlæggelse af landbruget forudses. Salg af landbrugsjorden drøftes.

Bloustrød kirkeorgel er i dårlig stand. Orgelfirmaet Starup, der i sin tid ombyggede orglet og flyttede det fra daværende pulpitur til våbenhusets loft med spillebord i nordsiden ved nederste bue til tårnrummet, fremkommer på eget initiativ med tilbud om nyt instrument til 75.000 kroner.

Som udtryk for sognenes vækst drøftes kontorhjælp til sognepræsten, og provst Dickmeiss anbefaler deltidskordegn, hvilket endeligt resulterer i, at kirkesanger V Hesselkjær ansættes.

NB. Der anskaffes 75 par kaffekopper til præstegården.

1968

I marts måned fratræder skoleinspektør (skolens første) Emmanuel Petersen som organist efter 50 års ansættelse. Fra april ansættes konservatorie-elev Gerda Davidsen som organist. Deltidskordegn ansættes!

Ministeriets orgelkonsulent, Charley Olsen, Vor Frelsers kirke Christianshavn, underkender muligheden af reparation af det gamle orgel. Menighedsrådet accepterer og går i forhandling med kirkeejeren, det vil sige sognerådet, om anskaffelse af helt nyt orgel.

NB. Karakteristisk for dette problem, som for andre lignende, er, at sognerådsmedlemmer også er menighedsrådsmedlemmer, og i dette aktuelle tilfælde drejer det sig om to (2).

Man drøfter på ny præstegården, og tanken om helt ny præstegård luftes.

Graver Julius Jørgensen fratræder pr. 1. november 1968, og stillingen opslås.

NB. Spørgsmålet er fællesanliggende for begge menighedsråd, sogne- og menighedsråd, på grund af graverens ansættelsesmæssige dobbeltstilling: Graver (kommunen) og klokke- og kirketjener (menighedsrådet).

1969

Angående præstegården fremsættes tanken om, at en helt ny grund reserveres af kommunen ved simpel bytte, eventuelt på Kildebakkegårdens jorde. Denne gård er netop købt af kommunen. Et udvalg arbejder med sagen, der imidlertid trækkes i langdrag således, at nævnte mulighed forspildes, da den nævnte gård sælges videre af kommunen. I øvrigt er indstillingen til spørgsmålet om flytning koncentreret om den hidtidige placering som den bedste, selv om voksende trafik på Kongevejen stadig kan volde støjproblemer.

NB. Dog kan der konstateres mærkbar reduktion af trafikdens tæthed efter åbning af Isterød motortrafikvej.

Udvidelse af kirkegård på tale.

Orgelsagen nået så vidt efter sognerådets accept, at man kan henvende sig til orgelfirmaet "Jensen og Thomsen", Hillerød. Disponering foretages af Charley Olsen, orgelkonsulenten. Tilbud på det nye orgel: 87.000 kroner, hvilket godkendes. Byggeriet af orglet går i gang det følgende år.

Menighedsrådsvalget var igen såkaldt "fredsvalg" med én liste sammensat og valgt ud fra de i sognerådet repræsenterede partier. Der var tilløb til kirkelig-upolitisk liste, men det blev, på grund af yderst fåtallig tilslutning, ved tilløbet.

Der anskaffes borde til konfirmandstuen til erstatning af meget gamle bordplader på bukke!

Præstegårdssagen ender med principbeslutning: Begge menighedsråd enes om en helt ny præstegård.

Ved julemødet før jul enedes man om at sende eller udbringe "julehilsen" i form af blomst og suppleret eventuelt med kaffe eller lignende til sognets ældre. Dette år blev det til 40.

1970

Den ny kommunalreform gennemføres med oprettelse af Allerød kommune, hvor grænsen til Hørsholm går i en linie mellem Sandholm og Kettinge med det resultat, at Bloustrød sogn efter udtalt lokalt ønske ligger i 2 kommuner, Allerød og Hørsholm, men altså bevares som hidtil. Det gamle sogneråd nåede imidlertid at bevilge og betale det nye orgel, der indvies efteråret 1970.

Ved fællesmøde drøftes indgående muligheden af at sælge præstegårdens landbrugsjord til fordel for nyt byggeri i såvel Bloustrød som Lillerød, idet en pastoratsopdeling i 2 helt selvstændige sogne forudses. Henvendelsen til kirkeministeriet herom. I juni foreligger ministeriets afslag på salg af præstegårdsjord. Formandens påfølgende henvendelse til ministeriet også resultatløs.

Kirkebladet drøftes. I flere år kirkeligt stof i Allerød Posten med ¼ side, senere fælles kirkeblad med andre nordsjællandske sogne, hvor bagsiden alene omhandler Bloustrød og Lillerød sogne.

Nu ønskes et helt nyt og selvstændigt kirkeblad!

1970 går skolen over til 5 dages uge og naturligvis også med virkning for konfirmandundervisningen og uden forudgående retningslinier fra kirkelige myndigheder angående den helt nye situation. Forholdene ordnes derfor lokalt mellem skoleinspektøren og sognepræst med skolekommission og menighedsråds accept.

Biskop Leer Andersen bliver 60 år, og på tilsendt opfordring bevilges 150 kroner til maleri af fødselaren til ophængning i domkirken.

I anledning af jubilæumsåret for Hans Egedes ankomst til Grønland bevilges tilskud til klokkespil i Godthåb kirke.

Orgelindvielse 13. september ved provst Tage Jensen, Humlebæk. Aftenkoncert ved orgelkonsulenten Charley Olsen, Vor Frelzers kirke, Christianshavn.

Lillerød menighedsråd fremsætter ønske om bedre kirkelig betjening i betragtning af residerende kapellans efterhånden upraktiske opdeling, således at stillingen frigøres fra garnisonen, der i øvrigt stadig har Bloustrød kirke som garnisonskirke, men fortrinsvis betjent af respektive militærafdelingens egne designerede feltpræster.

Bloustrød menighedsråd nedsætter et udvalg, der får til opgave "nøje" at følge den stærke udvikling i området og dens betydning i kirkeligt henseende.

Konfirmand-alderen, det vil sige ændring fra 7. til 8. klassestrin, fremføres som forslag af residerende kapellan. Forslaget henvises i første omgang til drøftelse i det samlede præstekollegium i storkommunen.

Juleaftensmusik fra kirketårnet ved betalt professionelle musikere skønnes for dyr, og der rettes henvendelse til borgmester Oscar Jensen, der indvilger i at spille og i øvrigt stå for denne musik i Bloustrød og Lyng kirker, og senere også i Lillerød.

Julefesten, der efterhånden bliver til nytårsfest, for sognets ældre fastholder princip om, at menighedsrådet betaler uden tilskud fra kommunen.

En "kirkeskole" med forskellige oplysende kirkelige emner starter dette år på Lillerød skole for begge sogne.

Det nedsatte fællesudvalg med hensyn til sognenes udvikling opdeler ved et møde problemerne i fem (5) punkter: 1. Pastoratsdeling, 2. præstegårdsforpagtningens ophør, 3. kordegnstilling som heltidsstilling omfattende begge sogne, 4. endelige ophør af residerende kapellans tilknytning til militæret, og 5. præsteboligen.

1971

Der ønskes nu principbeslutning i begge menighedsråd angående pastoratsdeling.

Spørgsmålet om kirkegårdsudvidelse eller nyt anlæg dukker stadig op. Forskellige forslag er fremme, blandt andet Ny Allerødgårds jorder. Ligeledes et forslag om fælles kirkegård for begge sogne, men som tiden går, og blandt andet bisættelsernes antal overstiger begravelserne, bliver problemet mindre og mindre, og til sidst opgives kirkegårdsudvidelsen udenfor de eksisterende helt.

NB. I disse år vokser en større interesse hos menighedsrådet for direkte medansvarlighed for kirkelige initiativer, blandt andet sendes repræsentant til stiftskursus for voksenundervisning, jf. allerede eksisterende "kirkeskole". I øvrigt generel interesse i praktisk, dels økonomisk hjælp til sådanne initiativer, også "sogneafternerne" og senere også "Hyggeklubben".

I juni måned afholdes sidste syn på præstegården i gammel skikkelse, idet der senest ét år herefter skal være truffet beslutning om restaurering eller nyopførelse i Bloustrød. Det præciseres især netop af formanden, Damkjær, i Bloustrød menighedsråd, at man i Lillerød koncentrerer sig om tilsvarende faciliteter i Lillerød.

NB. Efter kommunalreformens realitet sker en ændring af landets provstier således, at provstiet hersteds omfatter sognene i kommunerne Hillerød, Allerød og Farum med Bloustrøds østlige del (kaldet "Nedensognet") som hørende til Hørsholm kommune, og dog som sogn til Hillerød provsti, som navnet bliver. (Tidligere hørte Bloustrød til Humlebæk-Fredensborg provsti hos Tage Jensen!). Rysgård Jensen bliver provst i det ny Hillerød provsti.

Ved junimånedens provstesyn er Bloustrød kirkes alterbilledes miserable tilstand stærkt på tale, hvilket foreholdes kirkeejeren, nu Allerød kommune.

Ved fællesmøde drøftes igen kirkebladet, hvor man forsøger et samarbejde om fælles blad for alle 4 sogne i kommunen, men dette afvises af Lynggepræsten, og resultatet bliver, et kirkeblad "Kirkelig kontakt" alene for Bloustrød og Lillerød sogne.

I Lillerød menighedsråd forsøgte man med hensyn til præstegård at erhverve den såkaldte "gamle skole", ejet af filminstruktør Henning Carlsen, men det skønnedes alligevel urealistisk (tilbudsprisen skal have været 1,2 millioner kroner).

Kordegnestilling vedtages og opslås ledig. I foråret 1972 opsiges V. Hesselkjær som deltidskordegn, og udnævnte Jørgen Wrem tiltræder foreløbig med kontor (meget interimistisk) i Bloustrød præstegård.

NB. Her i september 1971 foreligger ret overraskende et tilbud fra landsretssagfører Trojel (søn af tidligere sognepræst i Bloustrød, Trojel) på cirka 50.000 kroner med clausulen: Anvendelse til restaurering af "den gamle præstegård". Da den endelige beslutning om præstegårdens fremtid ikke er truffet, sættes tilbudet i bero! Senere trækkes tilbudet tilbage med lidt ubetænksom henvisning til menighedsrådets ubeslutsomhed. Man havde dog en vedtagelse om principbeslutning om præstegårdens fremtid foretaget inden 1. april 1972.

I flere år er der ikke protokolleret noget om juleuddeling eller julekoncert, men i 1971 viser der sig pludselig et overskud efter uddelingen på cirka 500 kroner. Overskuddet sættes på bankbog til anvendelse i særlige tilfælde i løbet af året, og herfra stammer formentlig den eksisterende voksende bankbog, hvis midler bindes til nævnte anvendelse.

1972

Organist Gerda Davidsen fratræder efter endt eksamen til fordel for en stilling ved Lyngby kirke, og studerende Inge Hansen vikarierer en tid uden naturlig indlevelse i folkekirkens gudstjeneste (medlem af Adventistkirken!)

Alterbilledet igen på tale, og kommunen anmodes om direkte og hurtigt at tage sig af sagen.

Angående præstegård udarbejdes til forslag: 1. Restaurering af eksisterende bygning med præstebolig andet steds i sognet, 2. nedbrydning af hele den gamle præstegård og opførelse af helt nyt byggeri med bolig og nødvendige tilbygninger, 3. opførelse af præstebolig på avlsbygningens grund og bevarelse af den gamle præstegård og senere istandsættelse (med henblik på anvendelse som "sognegård"). Disse 3 forslag ønskede formanden, Damkjær, forelagt på offentligt sognemøde i skolens festsal. Mødet finder sted under stor tilslutning og mærkbar levende interesse, der næsten uden afvigelser samler sig om det 3. forslag. Forslagene, der alle er

skitseret af den udpegede arkitekt, Georg Jensen, forelægges ved menighedsrådsmøde i januar 1973 til principbeslutning ved afstemning. 2 stemte for nyt totalbyggeri, resten stemte for den 3. nævnte plan.

Kort efter er der fællesmøde med Lillerød, der umiddelbart var mest stemt for helt nyt byggeri, da man mente, at dette i det lange løb ville være det billigste. Men ved et nyt fællesmøde accepterer Lillerød plan 3, blandt andet under hensyn til den kompakte tilslutning hertil på sognemødet på Bloustrød skole, og desuden at det ville ende med et Bloustrød-anliggende, og igen med det i tankerne, som tidligere fremført af formanden i Bloustrød, Damkjær, at præstegårdsbyggeri i Lillerød burde nyde fremme, parallelt med byggeplanerne i Bloustrød. Lillerød havde i dette forløb nok set hen til – hvad Bloustrød også havde – at der kunne blive en økonomisk supplement til kommunens udgifter ved salg af præstegårdsjorden. Men dette var som tidligere nævnt afslået af ministeriet.

1973

I 1973 foreligger fra provsten skrivelse fra forsvars- og kirkeministerium om, at residerende kapellan er fritaget for særlig kirkelig betjening af garnisonerne.

Lillerød menighedsråd er enig i deling af pastoratet i 2 fuldt selvstændige sogne, Lillerød og Bloustrød sogn. Skrivelse herom fremsendes til kirkeministeriet.

Kordegne og kirkekontor. Foreløbig fortsættes placering i Bloustrød præstegård i lighed med perioden med deltidskordegn. I øvrigt enighed om endelig placering i Lillerød sogn som det folkerigeste sogn. Fordeling af udgifter til løn og lokale udarbejdes.

Kollekt optages til Vietnam - med menighedsrådets accept.

Kordegnekantor i villa, Frederiksborgvej, vis a vis Kirkehavegård.

NB. Stencilbrænder anskaffes med påfaldende varm anbefaling af formanden, Damkjær, Bloustrød, blandt andet med henblik på nytten heraf i præsternes konfirmand-undervisning.

Ved marts møde i menighedsrådet modtages skrivelse fra Allerød kommunes kulturelle udvalg (Jens Bach) angående ønske om, at kommunen ophører med at være kirkeejere, omfattende også kirkegården, hvilket i første omgang blot tages til efterretning, dog med svarskrivelse, at menighedsrådet ikke har "formuleret ønske om administrativ forandring, medmindre det er et vægtigt ønske fra kommunens side".

NB. 50 eksemplarer af "Ny Testamente" anskaffes.

Efter en rykker fra landsretssagfører Trojel angående af ham tilbudt legats (50.000 kroner) anvendelse, enes man i erkendelse af byggesagens foreløbige uafklarhed at anmode om, at beløbet anvendes til inventar i kommende sognegårds konfirmandstue og øvrige mødelokaler.

Formanden skitserer nogle tanker om menighedsrådsmedlemmernes mulige engagement i opgaver og initiativer m.v. i sognet af mere ulovpligtig art, men båret af levende interesse og lyst.

Det er særegent, at man for første gang i anledning af forestående valg på initiativ af formanden indbyder vælgerforeningsformænd til møde angående muligheden for ved aftale at danne rådets sammensætning af partier repræsenteret i byrådet.

Forslaget fra Bloustrød angående parallelt initiativ til byggeri i Lillerød udmøntes foreløbig i henlæggelse af 170.000 kroner ved fællesmødet.

Skrivelse til kirkeministeriet angående pastoratsdeling afdør.

Ved novembermødet 1973 vedtages, at konfirmandundervisning og selve konfirmationen flyttes til 8. klassesetning, gældende fra skoleåret 1975/76, hvilket er forhandlet på plads med skolerne for alle 4 sogne.

Julefesten for ældre mellem jul og nytår flyttes til efter jul.

1974

Det ny menighedsråd fremkommer med nogle visioner angående fremtidsprojekter af forskellig art, for eksempel: 1. præstegården, 2. aktivering af en større kreds i sognet, 3. møde med suppleanter for menighedsrådet.

Forpagterens boligret indskrænkes til ét år ad gangen, og benyttelse af avlsbygning til heste (andre findes på dette tidspunkt ikke) skal kunne ophøre med 2 dages varsel af hensyn til præstegårdsbyggeriet.

Spørgsmålet om Ydre mission fremme for første gang i menighedsrådet, der dog ikke mener, at arbejdet hører hjemme i rådet som sådan, men man protokollerer, at emnet tages op senere!

Jf. formandens (Damkjær) tilskyndelse til opgaver ud over de lovpligtige: Møde med suppleanter afholdes i foråret 1974, og et par udvalg herfra og fra rådet nedsættes: 1. mødefaciliteter, indretning m.v., 2. udvalg for eksisterende sogneaftener på skolen, 3. et søndagsskoleudvalg. Menighedsrådet søger i det hele taget at "støtte" eksisterende møder m.v., og frivillige hjælpere med "mindst" et medlem fra rådet. Alt på formand Damkjærs opfordring og tilskyndelse.

Angående søndagsskolearbejdet har det i mange år haft til huse på skolen under ledelse af Clara Jensen, Nedensognet, lærerinde frk. Boeskov og Dora Svendsen. Dette flytter i september 1974 til sognegården. Se nedenfor NB.

Februar 1974: Nyt provsti.

Byggeriets detail-projekt udarbejdes ved arkitekt Georg Jensen i samarbejde med præstefamilien og præstegårdsudvalget.

Ved marts mødet vedtages kirkekontoret med kordegn flyttet til Kirkehavegård, væk fra huset på Frederiksborgvej, som man havde fælles med skolepsykologen.

NB. Huset på Frederiksborgvej, anvendes foreløbigt til pensionister.

Angående det kirkelige ejerforhold ønsker kommunen (kulturforvaltningen med Jens Bach som formand) igen dette spørgsmål løst i lighed med, hvad der er sket i de øvrige sogne. Rådet udsætter det principielle spørgsmål til efter præstegårdsbyggeriet.

NB. Søndagsskolen havde været småtkørende på skolen, og det blev heller ikke bedre ved flytning til sognegården, og da man senere flyttede fra søndags- til lørdagsskole, slog dette initiativ aldrig an.

NB. Ved augustmødet 1974 foreligger ministeriets godkendelse af præstegårdsbyggeriet. I øvrigt enes man om, gennem nedsat udvalg og præsten, at forsøge sig med børne- og familiegudstjenester fra og med september og én gang (første søndag i måneden) pr. måned til og med april.

Som et kuriosum kan nævnes, at der i forbindelse med den allerførste børnegudstjeneste, 1. søndag i september 1974, blev taget afsked med den store gule avlsbygning, blandt andet med servering i den blomsterprydede lade, en del af bygningen. Kort efter blev den revet ned!

Kirkesanger Hesselkjær opsiger sin stilling på grund af fraflytning i Hillerød. Stillingen oplås, og ud af 4 ansøgere ansættes i november Claus Due, Birkerød.

Ved decembermødet præciserer formanden på ny betydningen af de enkelte rådsmedlemmers forpligtelse og aktive interesse for igangværende aktiviteter til gavn for "det kirkelige liv og præstefamiliens gerning" – således udtrykt!

1975

Ved januar mødet konstateres (karakteristisk ??), at ministeriets godkendelse af igangsættelse af byggeriet mangler, til trods for alle andre myndigheders godkendelse. Det skønnes derfor, at byggeriet ikke kan påbegyndes før tidligst i april.

Rådet tilstiller organist Inge Hansen en skriftlig misbilligelse på grund af, at hun flere gange stiller vikar uden varsel og uden tilladelse.

Præstens boligforhold under byggeriet drøftet, blandt andet muligheden for frigørelse af gamle bolig til sognegård efter nødtørftig istandsættelse, og altså før ny bolig er færdig. Efter indbyrdes forståelse resulterer dette i, at præstefamilien straks eller snarest flytter i forpagterboligen, hvilket familien blandt andet har interessere i for at komme lidt længere væk fra byggeområdet. Ved overvældende almindelig interesse bliver sognegårdens istandgjort ved frivilligt arbejde af forskellig art, og rummene senere møbleret efter simpel annoncering i lokalpressen, der resulterede i "en oversvømmelse" af diverse (de værste...) møbler, hvoraf i dag kun er tilbage det store bord i havestuen. Nævnte arbejder udført i 2 weekender i august 74.

NB. Sammenholdet i menighedsrådet omkring byggeriet med hvad deraf følger er udpræget, blandt andet ønsker 2 værdifulde medlemmer, trods egentlig ønske om det modsatte, at forblive i rådet, indtil byggeriet er helt færdigt (J. Damkjær og Kurt Bang).

I maj 1975 foreligger omsider kirkeministeriets tilladelse til igangsættelse, og "spaden" sættes i jorden omkring Skt. Hans.

NB. Ved opgørelse i 1975 viser det sig, at 93 % af Allerøds beboere er medlemmer af folkekirken.

Menighedsrådet formaliserer brugen af den frigjorte sognegård således: Primært forbeholdt folkekirkens medlemmer og de direkte kirkelige aktiviteter, men dog mulighed også for andre og foretagender, der kan forenes med, at sognegården, der som udtrykt af en, er "kirkens dagligstue". Sognegården viser sig at imødekomme et stort behov, nemlig kaffe i forbindelse med begravelse og bisættelse, ganske vist efter nogen diskussion i menighedsrådet, og specielt en enkelt har store indvendinger af lidt uklare grunde. Man afviser benyttelse i anledning af familiefester (dåb, konfirmation, bryllup m.v.) nærmest ud fra den begrundelse, at det vil være umulig at praktisere retfærdigt, jf. for eksempel konfirmationer!

Damkjær anmoder om at fratræde rådet i juni 1976, når byggeriet er helt færdigt, hvilket bevilges med stor beklagelse og med protokolleret "ros" til formanden for "usædvanlig" effektiv måde, hvorpå hele byggesagen og selve byggeriet er ledet.

Rejsegilde på den nye præstebolig den 14. november 1975.

1976

Pedel til sognegården antaget pr. 1. januar, med logi på 1. sal (Anders Nielsen, Bloustrød).

Ved februarmødet er udendørs belysning af kirken for første gang på tale, foranlediget af Kurt Bang. Sagen udskydes til senere, men opgives, da man ved henvendelse erfarer Nationalmuseets vrangvillighed.

En "husorden" for sognegården udarbejdes. Det noteres, at anvendelsen af lokalerne, enkeltvis eller flere, udnyttes af spejdere, miljøgrupper, enkelte grundejerforeninger, partiforeninger, blomsterbinding og naturligvis de kirkelige foretagender, herunder menighedsrådet, der med sognegården for første gang i Bloustrød har "deres eget sted" til møder.

Organist Inge Hansen opsiges sin stilling i marts efter længere ustabil periode, især på grund af sygdom.

Det vedtages på direkte foranledning af menighedsrådsformanden, at gudstjenester i ferieperioder, skiftevis finder sted kl. 0900 og 1030! Navnlig vigtigt, når begge tjenester overtages af samme præst og NB. Eventuelle øvrige kirkebetjening.

For første gang ansættes en kasserer af en person uden for menighedsrådet (Alice Wrem).

Præstegårdsjorden søges solgt til glæde for begge sogne. Resultatet: Afslag.

I maj 1976 ansættes Louise Lund, København, som kirkens nye organist.

Forpagterboligens fremtid drøftes. Udlejning er på tale, men der var større tilslutning til dens anvendelse til ungdomsklub eller lignende. Ingen af delene realiseres, da andet behov fremstår, blandt andet som følge af ny lov om vask, toilet og frokostur for arbejdet på kirkegården, især for graveren. Boligen (nordfløjen) planlægges derfor anvendt dels til udvidelse af graverens redskabsrum, dels til ovennævnte formål og kirkegårds kontor.

Præsteboligen færdig til indflytning omkring Store Bededag 1976.

Ved junimødet afgår formanden, og Svend Aage Nielsen, Kettinge, bliver formand.

Ved kirkesynet, foråret 1976, drøftes restaurering af kirkens kor og alterparti samt konstaterede ormeangreb på bænke og prædikestol.

Kontoret i sognegården istandsættes, og inventar anskaffes for første gang til det gamle præstekontor i den gamle præstegård.

Flagstang rejses på pladsen ud til Bloustrød Byvej.

1977

NB. Centralfyr (nyanskaffet) anbringes lidt uforståeligt i det gamle bryggers, og centralvarme installeres i gamle forpagterbolig.

Mindre restaurering af sognegård foretages, og bred åbning mellem dagligstue og spisestue effektueres.

Alterpartiets restaurering igangsættes under ledelse af arkitekt Rolf Graa og dennes assistent Erling Jessen, der faktisk forestår arbejdet. Korbuen blændes således, at gudstjenester afholdes planmæssigt med et interimistisk "bordalter".

I en kortere periode i 1977 blev tidligere forpagterbolig beboet af smedemester Gunner Hansen, da egen bolig blev ødelagt af løbsk militærkøretøj, der fra Kongevejen kørte direkte ind i smedens hus!

Ved valget til menighedsrådet efteråret 1977 indkom kun én liste, hvorefter egentligt valg bortfaldt.

Hyggeklubbens tilhørsforhold diskuteres en overgang ret intenst, især foranlediget af et enkelt medlem (Clara Jensen), da klubben hidtil "er kørt" uden om menighedsrådets medvirken, blandt andet fordi den er startet på sognerådets opfordring, og direkte kørt af sognerådsformand og præsteparret med årlige kommunale tilskud. Diskussionen ender med, at menighedsrådet indskrænker sig til et assisterende udvalg til praktisk hjælp i klubben.

Kommunen lægger pres på menighedsrådet for at få kirke- og kirkegård overført til selveje, og dette aftales således til at ske pr. 1. januar 1980, da en del mellemliggende arbejde m.v. skal udføres.

Menighedsrådet forsøger sig med en familiejulefest i selve julen 1977, men resultatet er så ringe, at man opgiver at fortsætte.

1978

Klage fra miljøfolk over støjvoldens størrelse og udformning, der efter sigende hindrer indsyn fra Kongevejen. Allerød kommune forlanger syn på volden.

En folder om kirken drøftes, hvilket resulterer i en beskeden folder udarbejdet af tidligere sognerådsformand, nu rådsmedlem Howald Petersen, med billeder af kirkens indre. Trykt på IBI Lillerød (Ib Jacobsen).

Hæfter om dåb, konfirmation og vielse vedtages anskaffet med påklistret billede af kirken på forsiden – ellers standardudstyret.

Diskussion påny om kaffe i sognegård ved bisættelser og begravelser. Man vedtager generel tilladelse, dog med den tilføjelse, at der ikke reklameres herfor.

Kirkebladet periodevis genstand for længere drøftelse, blandt andet på baggrund af forslag om ½ side pr. måned eller hver 14. dag i den lokale annonceavis Allerød Posten.

Det vedtages at lade lyset i kirken brænde hele julenat.

Lysbilledapparat anskaffes!

Fredningsnævn med dommer i spidsen besigtiger støjvolden den 11. august og vedtager, at der fjernes ½ meter af volden til næste, endelige besigtigelse.

NB. Det eneste, der sker, er fjernelse af meget højt ukrudtsbevoksning, hvilket nævnet finder acceptabelt, idet volden fremtræder mindst ½ meter lavere end ved 1. besigtigelse. Indtrykket er i øvrigt, at dommeren ikke finder rimelig grund for klagen (salomonisk dom!)

Der vedtages restaurering af sognegården i 1979 i sommermånederne.

1979

Cykelskur ved sognegårdens nordende opføres.

"Ukendtes gravplads" oprettes.

Samarbejds møde årligt vedtages og gennemføres.

Forpagterboligen nedlægges efter godkendelse af kommunen.

Enkelte tilløb til at genoptage sogneaftenerne i sognegården, men uden større held. Skolens festsal havde gennem cirka 12 år været det traditionelle tilhørsforhold, og flytningen efter mindre pause slog ikke an.

Volden volder stadig problemer, nu med hensyn til den ret krævende vedligeholdelse. Ukrudtsbevoksningen (havearkitektens opfindelse!) uhyre vanskelig at slå. Man vedtager at giftbekæmpe ukrudtet og så græs i stedet for og en spredt beplantning.

Overdragelsesmøde med kommunen angående overgang til selveje i december 1979 med henblik på endelig afgørelse og virkeliggørelse pr 1. januar 1980.

1979 er bispevalgåret i Helsingør stift. 3 kandidater: P. Rysgård Jensen, J. C. Schwartz-Nielsen og Johannes Johansen. Senere kommer en fjerde til: Oluf Påske, stærk modstander af kvindelige præster og lidt uforståelig som realistisk bud på bispestillingen.

Adskillige møder om graverstillingen foranlediget af overgang til selveje.

Endelig restaurering af sognegården og forpagterbolig gennemføres.

Diskussion med kommunen om matrikel 54 langs "ny kirkegård", som især kulturel forvaltningsformand, Jens Bach, ønsker skal forblive i kommunens eje. Arkitekt Georg Jensen finder imidlertid en gammel byplanlægning frem, vedtaget af Bloustrød sogneråd, med bestemmelse om, at dette stykke skal forbeholdes eventuel udvidelse af kirkegården, og således har menighedsrådet betragtet dette stykke. Herefter standser diskussionen, og kommunens krav om ejerskab skrinlægges.

1980

Sognemedhjælperspørgsmålet er af og til fremme i rådet, og et udvalg nedsættes for at undersøge muligheden for en 3-delt stilling som sognemedhjælper, pedel og kasserer/sekretær med henblik på mulig heltidsstilling. Imidlertid løber det hele ud i sandet, da provsten blandt andet ikke vil kunne godkende en sognemedhjælper til præsten i et sogn af Bloustrøds størrelse. Desuden ansættes Mogens Falk som menighedsrådets kasserer og sekretær.

Teleslynge installeres i kirken.

Anders Nielsen holder op som pedel, og Frede Jensen ansættes fra 1. februar 1981.

Menighedsrådsvalget (fredsvalg) bringer kun 2 nye ind i rådet: Inge Løht Rasmussen og Grete Jessen. Rådet konstituerer sig med Per Ole Jensen som formand.

Vedligeholdelse og pasning af volden bliver endelig løst ved ansættelse af Niels Madsen, Bakkedraget.

På grund af indviklede problemer og spørgsmål ved overgang til selveje sker dette først 1. januar 1981 som endelig tidspunkt og skæringsdato, hvilket man i øvrigt ikke ønsker at markere på nogen måde.

I 1981 udføres istandsættelse og ændring af alterpartiet. Alterbilledet til rensning på Nationalmuseet, anslået pris 160.000 kroner.

Mens restaureringen af alterpartiet finder sted, lånes gammelt alterbillede fra Lillerød kirke til ophængning på korbuens afskærmning.

I forbindelse med høstgudstjenesten den 20. september festligholdes ibrugtagning af det nye alterparti med indbydelse til provst, byråd, håndværkere m.fl.

Et kuriosum: Sammenlignes et menighedsrådsmøde i 60'erne med et møde i dag, er det et tydeligt tegn på tidernes ændring, og forholdenes rivende udvikling, at dagsordener er alenlange, og mødernes varighed ofte midnatsforestillinger, og arbejdet især for formand, udvalgsformænd, kasserer og sekretær formidable.

Præstegårdsjorden bortforpagtes!

1982

Sporadisk tilløb til sogneaftener. Blandt andet afholdes i 2 sognemøder (kaldet) under titlen: Bibelske fortællinger og bibelsk sang henholdsvis med Johannes Møllehave med overvældende tilslutning og Johannes Johansen, begge i kirken med fortsættelse i sognegården ved kaffebordene.

Et tilbageværende emne ved menighedsrådsmøderne i denne periode er anstrengelserne for at frilægge kirken for de meget tætliggende gravsteder, ligesom man taler meget om Ydre Missions aktiviteter og søndagsskole. Man lufter tanken om selvstændig kordegn, men må opgive, ligesom idéen om sekretærhjælp til sognepræsten, da provsten hele tiden henviser til, at sognet har fast heltidskordegn.

Kirkebilens hidtidige praksis med en bestemt rutekørsel på angivne søndage opgives til fordel for bestilling af kørsel gennem sognepræsten, men til gengæld hver søndagsgudstjeneste. Bestilling søndag 8-9!

Man forsøger sig med en omdelt folder om børne- og familiegudstjenester og andre særlige aktiviteter, egentlig udsprunget af problemet at bekendtgøre effektivt i "Kirkelig kontakt".

Et nyt initiativ på kirkegården med hensyn til indretning af urnegravplads. Efter et par års arbejde med frilæggelse af stykket lige syd for kirken ud til sydlige kirkedige udarbejder kirkens arkitekt (efter Georg Jensens død O. Christiansen, Sjælsølund) en plan for anlæggelsen, der efter godkendelse sættes i gang til trods for, at der stadig er 2 gravsteder tilbage, og hvis ejere ikke vil opgive stedet før udløbet til normal tid.

Pedel Frede Jensen forærer sognegården en selvbygget model af skoleskibet "Danmark".

Stendiget langs sognegårdshaven ved Smedegyden vedtages og anlægges.

Kirkebladet er igen på dagsordenen. Det er stadig problematikken med bekendtgørelse af møder m.v. og til dels det efter nogens mening lidt stereotype indhold (næsten udelukkende præsteartikler). Diskussionen ebber dog ud efter adskillige behandlinger på møderne, og man fortsætter med den noget kostbare annoncering i lokalavisen, som dog viser sig positiv overfor medfølgende tekst og omtale af de enkelte annonceringer. Desuden indskrænkes "Kirkelig kontakt" til 5 numre pr. år.

1983

Hegnet (trådhegn og bevoksning) renoveres grundigt ud til Kongevejen, ligesom hjørnet ned mod Nielsens hus renoveres betydeligt efter mange års henliggen i morads.

Der er ofte langt mellem de første tanker og ord i en sag, der ønskes gennemført, til den endelige udførelse og færdiggørelse. Således underskrives skødet angående ejerskiftet af kirke- og kirkegård her i 1983 og afsendes til tinglysning.

Der begynder at opstå problemer angående kirkegårdens vedligeholdelse, som desværre fortsætter til trods for påtale, men dog holdes rimeligt nede ved gravermedhjælper Niels Madsens hjælp og indsats.

Udsmykning af sognegården af og til på tale. Enighed om at sikre en "ren stil", hvorfor til eksempel "kunsttilbud" fra private afvises diplomatisk. Man foretrækker til eksempel eventuelle billeder af lokalhistorisk indhold frem for religiøse billeder af tvivlsom karakter.

Lys på kirken i december og en del af januar drøftes periodisk og realiseres nu med 2 projektører skænket af en privatperson, og til trods for myndighedernes begyndende afvisning efter biskoppens indgriben til fordel for sagen. Belysningen tændes samtidig med juletræet på kirkepladsen 1. søndag i advent.

1984

Højtaleranlæg med teleslynge til svagthørende installeres.

Tillæg til salmebog foreslås og ender med anskaffelse af "det røde tillæg".

Menighedsrådets 2 "kasser" (præstelønnings- og kirkekassen) indskrænkes til én ifølge ny lov, hvilket anses for en stor lettelse.

Budgetsamråd, som praktiseret i flere år – i sin tid på Bloustrøds (Damkjærs) foranledning – bliver obligatorisk.

Diskussion om nytårsfestens praktiske arrangement, som rådet selverkendende indrømmer for megen passivitet overfor i erkendelse af, at det har "hyggeklubben" hidtil taget smukt vare på. Fra nu af påtager rådet sig det hele ansvar både underholdningsmæssigt og serveringsmæssigt.

Kirkesanger Claus Due fratræder 31. januar 1984 efter cirka 10 års værdsat tjeneste. Claus Heilmann bliver på Jørgen Dues anbefaling ansat på prøve til 15.maj.

Restaurering af 2.del (kirkeskibet) af kirken har ofte været fremme på rådsmøderne og antager nu ret livlig karakter, dels på grund af det voksende behov, dels på grund af et fremsat ønske om stole i stedet for bænke, hvilket dog falder ved den endelige afgørelse.

Sogneårdens udvendige murværk sandblæses.

Sikring af kirkens fritstående værdigenstande ved indgravning "Bloustrød kirke".

Ny pjece om kirken aftales. Den gamle ved at være opbrugt.

Menighedsrådsvalget forløber efter hidtidige praksis uden kampvalg. Fælles liste udarbejdes efter møde mellem de i byrådet repræsenterede partier.

Angående menighedsrådsmødernes karakter: På et vist tidspunkt, som ikke kan angives præcist, da det skete først sporadisk, senere som fast led, indleder man møderne med en salme. Møderne kunne være særdeles livlige og ofte meget snaksomme, men sjældent udartede uenigheder eller måtte løses ved afstemning. Politiske holdninger partimæssigt o.s.v. spillede aldrig nogen som helst rolle – knapt nok ved omtalte udarbejdelse af en fælles liste op til valg.

Man forsøgte sig i dette år med den såkaldte "Samfundstjeneste", der imidlertid hurtigt løb ud i sandet. Besværet med ordningen stod ikke mål med udbyttet og nytten.

Ny kirkeværge bliver Svend Aage Nielsen, Kettinge, mangeårigt rådsmedlem (og desuden sognerådsmedlem) og en overgang formand efter J. Damkjær.

Billeder af kirkens inventar, for eksempel døbefont og prædikestol, bliver effektueret og indlagt i forsikringsmappen, fotograferet af sognebarnet Bussmann, Drabæksvej, og senere anvendt til den ny pjece om kirken. Forstørrede billedmotiver senere igen ophængt i sognegården, jf. drøftelse om sognegårdens udsmykning.

Flagreglementet drøftet ret ofte, men ud over de officielle flagdage, søn- og helligdage, blev der ikke vedtaget noget specielt, således intet om flaghejsning i forbindelse med kirkelige handlinger.

1985

Et par gange blev befrielsen 1945 markeret ved fællesarrangement mellem kirke og skole, og alle gange med forbavsende stor tilslutning. Her i 1985 afholdt man formentlig for sidste gang et ret stort anlagt arrangement, og igen med skolen og kirken som initiativtagere og indbydere på 40-års dagen for befrielsen. Alle gange afholdt 4. maj om aftenen.

Der fremsættes forslag om en Ydre Missions-dag med gudstjeneste og sammenkomst i sognegård og –have. Senere et årligt tilbagevendende arrangement begyndende foråret 1985.

Fotokopi-maskine anskaffes således, at man nu er fri for at benytte maskinen på kirkekontoret i Lillerød.

Privat fotografering under kirkelige handlinger drøftes. Sognepræsten anfører, at der hver gang præciseres nogle praktiske rammer, som naturligt byder sig, således at selve fotograferingen ikke ”stjæler billedet”, men at direkte forbud ikke skønnes nødvendigt. Derved bliver det!

NB. I forbindelse med restaurering af alterpartiet blev der syet (broderet) nye alterbordsforhæng i grøn farve af damer fra sognet, forestået af Gerda Brandt Rasmussen, menighedsrådsmedlem, og senere kom flere til i kirkeårets farver.

Menighedsrådet aftaler deltagelse i stiftsjubilæet (25 år) den 19. januar 1986, og en smuk billedmappe udfærdiget af rådsmedlem Flemming Brandt med tekst og motiv fra kirken til Hendes Majestæt Dronningen medbringes, hvorfor hofmarskallatet senere takker!

Depot og affaldsplads ud til Smedegyden iværksættes.

Angående organistens stilling: Efter vedkommendes eget ønske og efter en del uheldige erfaringer, tages den del af stillingen, der omhandler et vist antal koncerter, ud med provstens godkendelse 16. januar 1986.

Flygtninge i Sandholmlejren: Menighedsrådet tager kontakt til centret angående eventuel kirkelig betjening og ønskelig bistand i almindelighed. Dette indskrænkes til en fast bekendtgørelse af gudstjenester i Bloustrød kirke, hvortil kørsel kan rekvireres i rimeligt omfang.

Urnegravpladsen tages i brug uden særlig indvielse, da stedet er under den eksisterende kirkegård. Blåsten i standard-størrelse besluttet til gravsten.

Man drøfter en overgang ændring af gudstjenestetiden, eventuelt klokken 11, men ender med bibeholdelse af klokken 10.

Forarbejdet til kirkerestaurering indledes, blandt andet med henvendelse til Nationalmuseet ved arkitekten og dennes projektudarbejdelse.

Forslag til restaurering fra arkitekt foreligger 25. september 1986 og godkendes af menighedsrådet, der desuden bemyndiger denne til at føre arbejdet ud i liver efter sædvanlig procedure. Endelig igangsættelse finder dog først sted i maj 1987.

”Sognedag” for især Ydre Mission fastsættes til Kristi Himmelfartsdag 1987.

Man vedtager at omlægge opgang til kirken fra hovedindgang totalt. En trinmæssig opgang fraviges.

Gudstjeneste under kirkens restaurering henlægges til sognegårdens konfirmandstue, og nødvendige tilhørende stuer. Indretning overlades til udvalg under præstens foresæde.

Forslag til 3 gudstjenester juleaften frafaldes.

1987

Konfirmandlokalet indrettes til gudstjeneste med portiere for endeskabene, almindeligt forhøjet bord som alterbord og krucifiks (udlånt af Niels Madsen), specielt indkøbt gulvtæppe til afgrænsning foran alteret. Stående nadver! Døbefont fra kirken. Vielse og begravelse (bisættelse) i Lillerød kirke, hvis kapel ikke ønskes.

Indgangsbon ændres en smule. Man enes om Jens Felters forslag. Udgangsbønnen bibeholdes i sin hidtidige form som i salmebogen.

Maj 1987 flyttes gudstjenesten til sognegården, og restaurering af kirken påbegyndes. Døbefonten også bestemt til restauration, men udskydes foreløbig, afhængig af ekstra bevilling (Nationalmuseet anslår prisen til 50.000 kroner!). Asbest under fodstøtterne ved bænkene fjernes af specialister.

Orglet foreslås malet i farver harmonerende med kirkens øvrige bemaling. Fraviges!

Når døbefont skal restaureres på Nationalmuseet, er der truffet aftale med Præstevang kirke, Hillerød, om at låne gammel font fra dette sogns første foreløbige kirke.

En ret omfattende nyt varmesystem til kirken udsætter genåbningen af kirken.

Den endelige genindvielse: 20. december 1987 ved festgudstjeneste med specielt indbudte gæster, familiekor, musik fra tårnet m.m. På grund af genindvielsen af kirken så tæt på julen afholdes ingen julekoncert.

Kirkeministeriets bekendtgørelse angående dåbsoplæring i de yngste klasser drøftes indgående, men udmøntes i første omgang ikke i direkte initiativ, selvom de generelle problemer med bedre kristendomsundervisning indrømmes. Betænkeligheden går blandt andet på, at der ved for ringe deltagelse kan drages et lidt kunstigt skel mellem dem, der vil, og dem der ikke vil, og hvilken betydning dette får for den egentlige konfirmationsundervisning senere.

Omtalte pjece om kirken blev færdig til genåbningen af kirken.

I forbindelse med genåbningen af kirken anskaffet nye løse stole og hynder til bænkene.

1988

Provsten for Hillerød provsti, P. Rysgaard Jensen, udnævnt til domprovst for Helsingør stift.

Konstitueret provst: Kr. Lauridsen, Hillerød. Bloustrød menighedsråd finder i øvrigt anledning til at fremsætte støtteskrivelse for Kr. Lauridsens kandidatur til provstestillingen, hvilket imidlertid viser sig ganske uden betydning, da en ny provsts ansættelse ordnes uden om provstiets menighedsråd – altså rent administrativt. Ansat blev H. C. Bang Rasmussen, Lyngge-Uggeløse.

Afskrevet efter bedste evne efter pastor Kongsgaards håndskrevne indførsler vedrørende årene 1932 – 1988.

Bloustrød i november 2010

Mogens Falk